

Hudební nášup Bioslavností 2017 rozjede dívčí živel z Kozojídek

RÓŽINKY UMÍ PUBLIKU NANDAT, CO TETA KATEŘINA UPEKLA

Nevídáno!

Řada holek, každá s nějakým nástrojem, a vůbec ne na elektriku, valí svůj houslový rokec Mamina. V publiku máni, vylepenci, dredaři i starý šedivý vlci křepčí, tleskají do rytmu i pějí spolu. Třeba, že „*nechce, aby jedla jedovaté salámy*“, pak zase že „*mandelinka obecná, ta mi hlavu deptá*“ nebo „*zatímco hodiny na věži bijí, pejskové fenky kryjí*“ či cosi o ukecaném ptáčkovi nad okukovanou mileneckou dvojicí, pak o hadech i hadicích... Sem do Trutnova, na kulturní rockový festival Open Air, to sedne jak nočník na... No prostě – šťávou, spontánností, s lehce „voraženým“ zpěvem „do plnejch“... **To jedou Róžinky z Kozojídek!**

A kdože to spískal?

Energií sálající **Kateřina Mičková** i za podpory mamin ze vsi. Ač se tohle od ní na ZUČce ve Veselí nad Moravou, kam jako „uča“ přestoupila z gymnasia, zrovna nečekalo. A i když to nikdy nedělala, pustila se do skládání muziky i textů pro desítku holčiček, které se tu z jejich vsi sešly. Bylo jim tehdy pět až 13 let. Na vlastní skupinu slyšely a rovnou dumaly o anglickém názvu. Teta (a u dvou z nich i máma) Kateřina ale ustála, že to může nastat leda až té nejmladší bude 15 let! I proto se ujal název **Róžinky**, který by šel bezbolestně změnit na nějaké to „rousí“...

Róžinky tvoří

- Kačka, Bára, Helča, Běťka, Evča, Eliška, dvě Adi a dvě Aničky,
- všechny zpívají a různě střídají kytary, ukulele (ty vezmou někdy do ruky naráz i všechny!), harmoniku, klávesy, housle, čelo, klarinet, flétnu, triangel, bicí bednu, tamburínu, vozembouch, frkačky, „ptáčenky“, k čemuž se občas přidá i teta Kateřina na elektrický klavír. S dětskou cimbálovou ZUČkou zahrály už i na vyladěné kuchařské náčiní,
- **dívčák je 10 až 15 let, kapela nahrála i své první album.**

Než si tu jejich Maminu (mj. se skvělým beatlesáckým vícehlasem „ou jéé“ na závěr) poslechnou i návštěvníci letošních **Bioslavností** ve Starém Městě pod Sněžníkem (15. 7.), včetně dalších témat z denního cvrkotu, vtipně šmrnutých i klasičky typu Sládek, Dvořák, Smetana apod., zastavme se v zákulisí téhle punk-folkové kapely právě s **tetou Kateřinou**, která je jejím motorem:

● **Tušila jste na počátku skládání pro Róžinky, že děvčata dokážou vaše písničky tak rozsvítit dětskou spontánností?**

Na začátku práce s Róžinkami jsem práce s malými dětmi moc za sebou neměla. Vedla jsem sice dětskou muzičku při studiích v Olomouci i pár folklorních projektů doma,

ale mojí parketou měla být práce se studenty gymnázia, kde jsem učila, a s dospělými. Věnovala jsem se zejména folklorním skupinám.

Vznik kapely na ZUČce taky nebyla žádná romantika. Holky z dědiny se sice znaly od plenek, zapojovaly se do všeho dění u nás, ale kapela vznikla spíše z tlaku okolí. Tvořilo se od písničky k písničce. Rozdmýchalo to nejvíc nadšení rodičů. Každý krok prožívali až dojemně. To nás postrkovalo dopředu.

A jelikož já taky nejsem žádný troškař, zavolala jsem už s repertoárem dvou písniček do ČT a řekla „*Dobrý den, jsme supr dětská kapela a myslím, že nás potřebujete do Studia Kamarád...*“ A bylo. Jeli jsme točit. Deset dětí, asi pět maminek, jeden

Róžinky

táta. Maminky nakoupily šik oblečky, objednali jsme ubytování, udělali v Praze velký výlet, ráno brzičko vstali, abychom naše krásy načesali a jelo se točit. Bylo z toho ve vysílání pak 30 vteřin...

Spontánnost děvčata, myslím, objevovala postupně sama. Tak jako jsme z nich byli překvapení my dospělí, byly ze sebe mnohdy překvapené i ony samy. To mě na tom moc bavilo a baví. Vše ostatní ale byla tvrdá práce. Nejhorší to bylo na pódiu, kde tvrdošíjně trvaly na svém strachu z mikrofonů. Odstupovaly od nich, uhýbaly jim. Někdy se o mě pokoušel infarkt. Trvalo to donedávna. Hrůza.

● **Překvapujete je ráda tématy písniček, nebo se inspirujete i jejich vnímáním světa kolem?**

Témata přicházela sama. Většinou na zadání dle akce, na níž jsme jely. Písničky jsem vždy přinesla a k protestům nebyl čas. Vždy to bylo těsně před vystoupením, kde písnička měla zaznít. Ale pokaždé jsem měla trému, jestli se jim bude líbit. Jejich reakce pro mě byla důležitá a trochu jsem se jí i bála. Ostatně nestávalo se, že by napoprvé holky zajásaly. Jejich reakce bývala jemně řečeno zdrženlivá. Většinou novou věc přijaly až po reakci publika. Ale u dvou byla reakce přece jen krásně spontánní: u Večeře opravdu jásaly a všechny ji chtěly zpívat. A u písničky Lodka se nám jedna z Aniček rozplakala dojetím.

● **Kdy jste s holčinami zažila největší radost?**

Bez okolků řeknu, že to byl Trutnov. Poprvé absolutně, podruhé ještě víc. Tečka.

● **Víte, kdy ji třeba výrazněji zažily ony?**
Asi taky tam.

● **Stojí a padá tenhle band s tím, že se taková holčičí parta náhodou sešla na ZUČce a logicky tak skončí s odrůstáním dětskému věku?**

Nevím, neřeším. Co bude, bude dobře.

● **Rózičky už hrají pátým rokem – na školách, na ulici, v kostele, v sanatoriu, na slavnostech, vinobraní, na festivalech...**

Je ještě místo, které by rády přidaly?

Na ty festivaly se nám právě prokousat moc nedaří. Jistě, Folková Náměšť byla parádní, Telč taky, i ten Trutnov. Všechno na osobní doporučení. Ale pak už nic. A že už jsem mailů rozeslala stovky. Nic. Je to děs. To ta televize byla snazší. Teď jsme tam byli podruhé. A měli jsme pořad i v Rádiu Proglas. Ale festivaly jsou začarované. Nebo to nedělám dobře.

● **Obohatíte hudební maraton Bioslavnosti. Ty jsou hlavně o produktech ekozemědělců. Přišla už v kapele řeč na biopotraviny či zdravější životní styl?**

Rozhodně má BIO v podtextu písnička Tíseň zahrádkáře, o mandelince: „*pesticid, herbicid, dneska s tebou zatočíme, ústrojím trávícím zítra je i po mně.*“ Co se týče životního stylu holek, myslím, že je ten nejzdravější – jsou plné radosti, positivity, těší

se z každého dne i na všechno, co je v životě čeká. Zabaví se jako koťata a neřeší blbosti. Jsou v tom nejzdravějším věku.

● **Muzikantům Bioslavnosti nabízíme možnost na cokoli kolem BIO se zeptat i organizátorů využijete toho?**

Můj otec, když jsem nechtěla jíst „navštívená“ jablka, vždycky říkal, že podle červíků se pozná to zdravé. Do jedovatého by červ prostě nevlezl. Tak jak to, že biojablka z Billy červíky nemají?

Až si tahle nevšední dívčí kapela poslechne na pódiu odpověď „probiáků“ a publikum zase její svěží a vtipný odvaz, plný dychtivé dětské radosti, budeťe při tom i vy!

Ptal se:

Karel Merhaut

Foto+ilustrace: archiv Róziček

